

ejende institutioner, hvad der var stærkt brug for, og så gik vi ind. Derfor kunne vi sidste år være med til i et flertal at skabe en løsning på det problem.

Vi vil også gerne være med til at lave en forbedring af den kommunale finansiering. Det sagde jeg meget klart. Men vi vil ikke lade den ene forbedring falde væk, fordi vi ikke kan få den anden forbedring. I Enhedslisten går vi ind og tager fremskridtene dér, hvor vi kan få dem, i den takt det er muligt. Vi er nøjsomme mennesker. Vi kæmper for forbedringerne, hvor vi kan få dem, og i den takt det er muligt at gennemføre dem. Det er vores princip.

Her kunne vi altså få dem på det her område. Vi ville også gerne have dem på det andet område. Og vi er altså ikke så bange for det. Hvis der er nogle vegetarer, der gerne vil bo sammen, kan det altså ikke være rigtigt, at der kommer en kommune og siger: Nu skal dette vegetarplejehjem fyldes op med kødædere. Det kan ikke være rimeligt. Der er for meget beton i det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Lissa Mathiasen for en tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Kødæder eller ikke kødæder – jeg vil sige det på den måde, at det undrer mig, at Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen, som ellers plejer at være meget stålsat omkring principper, i den her sammenhæng har været parat til at sælge sin sjæl til et borgerligt sammenrend, sælge sin sjæl, som betyder, at man accepterer, at man sætter netop den sammenkædning mellem offentlige midler og anvisningsret over styr, sælge sin sjæl i forhold til, at man accepterer, at de, der har størst behov, ikke nødvendigvis kommer først, sælge sin sjæl i forhold til at lave en forskelsbehandling på, om det skal være selvejende institutioner, eller det skal være de kommunale.

Hvem er det, de her ting går ud over? Hvem er det, det går ud over, at man fra Enhedslistens side rent faktisk har valgt at sælge sin sjæl? Det er de ældre, der måtte komme i klemme, og som opdager, at der ikke nødvendigvis er den sikkerhed, som de gik og troede der var. Det er derfor, vi synes, det er dårligt kammeratskab, man er kommet i. Det er jo det, de fleste forældre gerne vil hjælpe deres børn med ikke at komme, og derfor vil vi også gerne som storebror være med

til at sige: Vi vil godt hjælpe Enhedslisten med et bedre kammeratskab fremover.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi takker fra Enhedslistens side for tilbuddet om assistance og vejledning. Jeg er ikke sikker på, at vi vil modtage tilbuddet i det her tilfælde.

Så synes jeg, inden fru Lissa Mathiasen skruer sig helt op under loftet med hensyn til anvisningsretten, at jeg bare vil gøre opmærksom på, at den tidligere regering gennemførte fravigelser fra anvisningsretten i den almene sektor i disse såkaldte forsøgsordninger, hvor folk, der stod på ventelisterne, blev skubbet ned ad ventelisterne i visse afdelinger af forskellige årsager, i nogle tilfælde på kant med menneskerettighederne. Den slags ting har jeg altid – og det har fru Lissa Mathiasen ret i – talt skarpt imod, og det vil jeg naturligvis fortsat gøre. Men det er jo altså en noget anden sag. Det, fru Lissa Mathiasen kan erindre jeg har stået og sagt, er altså at sammenhænge, der intet har med spørgsmålet om ældreboliger og anvisning inden for plejesektoren at gøre.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Det her forslag vil gøre tilværelsen lidt lysere for de ældre i Danmark. Det vil naturligvis ikke løse alle problemer, men det vil give lidt friere valg. Og det udmønter også Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag nr. B 76 vedrørende pleje- og ældreboliger, som drives af selvejende institutioner. Og så indeholder det endelig en forlængelse af den særordning, som gælder for 4. Maj Kollegierne.

Kl. 13.40

Forslaget her vil give de ældre mulighed for frit at vælge, hvor de vil bo i pleje- eller ældrebolig. I dag har ældre ofte kun én mulighed, når kroppen eller sindet sætter en stopper for, at man kan bo i eget hjem, og det er det kommunale plejetilbud – hvis der altså er plads.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at ældre bør have samme mulighed som alle andre for at vælge en bolig og et socialt miljø, der passer til det værdigrundlag og behov, man har.

Det er derfor et stort fremskridt, hvis personer med en bestemt religiøs overbevisning, bestemte faggrupper, særlig miljøbevidste grupper, psykisk syge eller andre grupper af ældre